

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 137

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

25 aprilie 2015

Cuprins

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2015/C 137/01	Nonoposiție la o concentrare notificată (Cazul M.7483 – Abellio Transport/ScotRail) ⁽¹⁾	1
---------------	--	---

III Acte pregătitoare

Banca Centrală Europeană

2015/C 137/02	Avizul Băncii Centrale Europene din 19 noiembrie 2014 cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile structurale de ameliorare a rezilienței instituțiilor de credit din Uniunea Europeană (CON/2014/83)	2
---------------	--	---

RO

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2015/C 137/03	Rata de schimb a monedei euro	26
---------------	-------------------------------------	----

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2015/C 137/04	Comunicarea Guvernului francez referitoare la Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor (<i>Aviz privind cererea de autorizație exclusivă de prospectare a zăcămintelor de hidrocarburi convenționale lichide sau gazoase, denumită „Permis de Parentis Maritime Sud”</i>) ⁽¹⁾	27
---------------	---	----

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII COMERCIALE COMUNE

Comisia Europeană

2015/C 137/05	Aviz de expirare iminentă a anumitor măsuri compensatorii	28
2015/C 137/06	Aviz privind expirarea iminentă a anumitor măsuri antidumping	29

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2015/C 137/07	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7529 – Mohawk Industries/International Flooring Systems) ⁽¹⁾	30
---------------	---	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Nonoposiție la o concentrare notificată
(Cazul M.7483 – Abellio Transport/ScotRail)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2015/C 137/01)

La 18 martie 2015, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața internă. Prezenta decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾. Textul integral al deciziei este disponibil doar în limba engleză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență din cadrul Comisiei, în secțiunea consacrată concentrărilor (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Acest site internet oferă diverse facilități care permit identificarea deciziilor de concentrare individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale;
- în format electronic, pe site-ul internet EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=ro>) cu numărul de document 32015M7483. EUR-Lex permite accesul online la legislația europeană.

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

III

(Acte pregătitoare)

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 19 noiembrie 2014

cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile structurale de ameliorare a rezilienței instituțiilor de credit din Uniunea Europeană

(CON/2014/83)

(2015/C 137/02)

Introducere și teme juridic

La 14 martie 2014, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Parlamentului European o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile structurale de ameliorare a rezilienței instituțiilor de credit din Uniunea Europeană ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul propus”). La 27 martie 2014, BCE a primit din partea Consiliului Uniunii Europene o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la regulamentul propus.

Competența BCE de a adopta un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deoarece regulamentul propus cuprinde dispoziții care au incidență asupra contribuției Sistemului European al Băncilor Centrale la buna desfășurare a politicilor referitoare la stabilitatea sistemului financiar, astfel cum este prevăzută la articolul 127 alineatul (5) din tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

Observații generale

BCE apreciază propunerea de tratare a acestui subiect prin intermediul unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile structurale de ameliorare a rezilienței instituțiilor de credit din Uniunea Europeană. Această măsură va fi aplicabilă în mod direct în toate cele 28 de state membre ⁽²⁾ și va contribui la asigurarea unui cadru armonizat la nivelul Uniunii care să răspundă preocupărilor privind băncile care sunt „prea mari pentru a fi lăsate să eșueze” și „prea interconectate pentru a fi lăsate să eșueze”. Regulamentul propus urmărește reducerea eventualei fragmentări care ar putea fi determinată de existența unor reglementări structurale naționale diferite în sectorul bancar și care ar putea conduce la inconsecvențe, la arbitraj de reglementare și la lipsa condițiilor de concurență echitabile pe piața unică ⁽³⁾.

Regulamentul propus conține de asemenea informații detaliate cu privire la anumite atribuții care țin de competența exclusivă a BCE și care sunt prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽⁴⁾. Eficacitatea Mecanismului unic de supraveghere (MUS) ar fi limitată de legislațiile naționale divergente, sporind astfel costurile și complexitatea activității de supraveghere ⁽⁵⁾. În consecință, este necesară o armonizare la nivelul Uniunii.

Observații specifice**1. Domeniul de aplicare al normelor propuse**

- 1.1. Regulamentul propus se aplică instituțiilor de credit desemnate drept instituții globale de importanță sistemică ⁽⁶⁾, precum și altor instituții de credit ale căror bilanțuri și activități de tranzacționare respectă anumite praguri în decursul unei perioade de trei ani consecutivi ⁽⁷⁾. BCE înțelege că acest lucru este conform cu accentul

⁽¹⁾ COM(2014) 43 final.

⁽²⁾ Regulamentul propus nu va necesita nicio punere în aplicare suplimentară la nivel național, cu excepția câtorva dispoziții. A se vedea punctul 6 din prezentul aviz în ceea ce privește cadrul privind sancțiunile.

⁽³⁾ A se vedea COM(2014) 43 final, p. 5.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

⁽⁵⁾ A se vedea considerentul 8 al regulamentului propus.

⁽⁶⁾ Potrivit articolului 131 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁷⁾ Potrivit articolului 3 din regulamentul propus, aceste praguri sunt: (a) active financiare care, în total, depășesc 30 de miliarde EUR; și (b) activități de tranzacționare în valoare de cel puțin 70 de miliarde EUR sau 10 % din totalul activelor.

explicit pe subgrupul restrâns al celor mai mari și mai complexe instituții de credit și pe grupuri care, în pofida celorlalte acte legislative, pot totuși rămâne prea mari pentru a fi lăsate să eșueze, prea mari pentru a fi salvate sau prea complexe pentru a fi gestionate, supravegheate și supuse rezoluției ⁽¹⁾.

- 1.2. În cazul unei concentrări a instituțiilor de credit (de exemplu, o fuziune) care ar conduce la crearea imediată a unei singure instituții de credit care intră sub incidența regulamentului propus, în momentul în care autoritatea competentă evaluează îndeplinirea de către entitate unică nou creată a cerințelor cu privire la praguri ar trebui să fie luate în considerare valorile combinate ale instituțiilor de credit care au format entitatea unică din perioada de doi ani anterioară concentrării ⁽²⁾. În afară de aceste cazuri, autoritățile naționale competente ar trebui să reexamineze în mod regulat, și în orice caz cel puțin o dată pe an, dacă sunt îndeplinite criteriile referitoare la praguri ⁽³⁾.

În plus, în cadrul revizuirii regulamentului propus, Comisia ar trebui să evalueze caracterul adecvat al criteriilor referitoare la praguri, mai exact, aceasta ar trebui să verifice dacă sunt luate în considerare toate instituțiile de credit relevante ⁽⁴⁾. În consecință, dacă există dovezi că în definiția activităților de tranzacționare nu sunt incluse în mod corespunzător activele deținute în vederea tranzacționării ale tuturor instituțiilor de credit, Comisia ar trebui să fie obligată, în momentul în care elaborează raportul menționat la articolul 34, să acorde o atenție deosebită aspectului dacă în calculul activităților de tranzacționare prevăzute în regulamentul propus ar trebui să fie incluse toate activele și pasivele financiare estimate la valoarea lor corectă sau, în cazul băncilor non-IFRS (*International Financial Report Standards*) (Standarde internaționale de raportare financiară), posturile din bilanț echivalente. În acest scop, se poate dovedi utilă o evaluare actualizată a impactului.

2. Activități de tranzacționare interzise, în special activitățile de tranzacționare pe cont propriu

- 2.1. În general, BCE sprijină faptul că regulamentul propus interzice ca anumite instituții de credit să desfășoare activități de tranzacționare pe cont propriu, astfel cum sunt definite în sens restrâns la articolul 5. În special, ar fi interzise doar activitățile birourilor, ale unităților, ale diviziunilor sau ale traderilor persoane fizice care se consacră în mod specific dobândirii de poziții pentru obținerea unui profit în contul propriu, fără nicio legătură cu activitatea în numele clienților sau cu acoperirea riscului entității ⁽⁵⁾. Având în vedere că, în urma crizei financiare, băncile au redus în mod semnificativ sau chiar au eliminat în totalitate birourile, unitățile și diviziunile consacrate în mod specific activității de tranzacționare pe cont propriu, BCE înțelege că regulamentul propus este o măsură preventivă pentru viitor, care are drept scop descurajarea băncilor care doresc să reia această activitate. Prin urmare, costul aferent punerii în aplicare a interdicției privind activitatea de tranzacționare pe cont propriu ar trebui să fie limitat ⁽⁶⁾.

Evenimentele anterioare și cele din timpul ultimei crize financiare demonstrează că activitatea de tranzacționare pe cont propriu reprezintă o activitate cu risc ridicat care este susceptibilă să dea naștere unui risc sistemic din cauza pozițiilor deschise de mari dimensiuni și a interconectivității dintre instituțiile financiare. Spre deosebire de alte activități care se bazează mai mult pe clienți, de exemplu creditarea, tranzacționarea pe cont propriu poate lua amploare într-un interval scurt de timp. În special, atunci când activitatea de tranzacționare pe cont propriu se efectuează în cadrul grupurilor bancare care beneficiază de garanția implicită acordată de plasa de siguranță a băncilor (fondurile de rezoluție, fondurile de garantare a depozitelor sau chiar contribuabili), este posibil ca, în baza plasei de siguranță menționate, să existe un stimulente pentru creșterea acestei activități cu risc ridicat.

În plus, BCE înțelege că activitățile de tranzacționare pe cont propriu nu au legătură și nici nu răspund cerințelor clienților băncilor. Astfel, la nivelul unui grup bancar care efectuează activități de tranzacționare pe cont propriu pot exista conflicte de interese între activitatea de tranzacționare pe cont propriu desfășurată de acesta și serviciile prestate clienților săi. Prin faptul că nu se limitează la a separa activitatea de tranzacționare pe cont propriu, ci chiar o interzice, regulamentul propus asigură inexistența unei expuneri directe a băncilor la acest risc comercial sau reputațional.

Pentru același motiv, BCE apreciază și faptul că regulamentul propus interzice instituțiilor de credit relevante să dețină fonduri speculative sau să investească în astfel de fonduri ⁽⁷⁾. Această interdicție ar limita riscul de eludare a unei interdicții cu privire la tranzacționarea pe cont propriu și ar contribui la reducerea efectelor de propagare dintre bănci și sistemul bancar paralel.

⁽¹⁾ A se vedea considerentul 13 al regulamentului propus.

⁽²⁾ A se vedea modificările 7 și 18 din anexa la prezentul aviz.

⁽³⁾ A se vedea modificarea 19 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁴⁾ A se vedea modificarea 23 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 5 alineatul (4) din regulamentul propus.

⁽⁶⁾ A se vedea anexa A6 la Evaluarea impactului realizată de către Comisie (partea 3 din 3), p. 58. Dintre puținele bănci care au prezentat informații cantitative în cadrul consultării publice, niciuna nu a raportat că ar avea un venit semnificativ din activitatea de tranzacționare pe cont propriu.

⁽⁷⁾ A se vedea articolul 6 din regulamentul propus.

- 2.2. Pentru a distinge activitatea de tranzacționare pe cont propriu de alte activități de tranzacționare, în special activitățile de formare a pieței⁽¹⁾, trebuie formulate definiții adecvate. BCE admite că este dificil, atât din punct de vedere teoretic, cât și din punct de vedere practic, să se distingă între activitatea de tranzacționare pe cont propriu și cea de formare a pieței⁽²⁾. În general, BCE este de acord cu definiția activității de tranzacționare pe cont propriu astfel cum este formulată în regulamentul propus⁽³⁾, dar propune anumite modificări menite să clarifice activitățile interzise⁽⁴⁾. În special, BCE sugerează să se precizeze faptul că va exista o interdicție cu privire la tranzacțiile pentru tranzacționarea pe cont propriu care sunt realizate ca răspuns la evaluarea de piață și pentru exploatarea acesteia, precum și în scopul de a realiza profit, indiferent dacă profitul se realizează pe termen scurt sau pe termen lung. Instituțiile de credit ar desfășura activitățile de tranzacționare pe cont propriu – spre deosebire de activitățile de formare a pieței – prin exploatarea informațiilor cu privire la valorile reale ale activelor cu scopul de a realiza profit pe baza variațiilor valorii de piață, fără nicio legătură cu ordinele clienților.
- 2.3. În sfârșit, în această privință, propunerea Comisiei implică anumite excluderi: (a) deși activitatea de tranzacționare pe cont propriu este considerată de către Comisie o activitate cu risc ridicat, aceasta ar fi în continuare permisă în legătură cu obligațiunile guvernamentale; și (b) instituțiile de credit care nu intră în domeniul de aplicare al regulamentul propus ar avea posibilitatea să desfășoare în continuare activități cu risc ridicat care ar putea să ia amploare la nivel agregat. Aceste excluderi par să sugereze că în cadrul revizuirii viitoare a regulamentul propus ar trebui să se efectueze o evaluare suplimentară a naturii activităților de tranzacționare exceptate astfel încât să se poată stabili gravitatea unei eventuale amenințări pe care acestea ar putea să o reprezinte pentru instituțiile de credit individuale sau pentru sistemul financiar global⁽⁵⁾.
3. **Decizia cu privire la necesitatea de a se solicita separarea activităților de tranzacționare, în special tratamentul activităților de formare a pieței**
- 3.1. BCE sprijină în general introducerea indicatorilor privind dimensiunea, complexitatea, efectul de levier și interconectarea activităților de tranzacționare în evaluarea în materie de supraveghere desfășurată în conformitate cu regulamentul propus⁽⁶⁾. Totuși, acești indicatori nu permit autorității de supraveghere să efectueze o evaluare aprofundată a activităților de tranzacționare individuale. În consecință, BCE este de acord că acești indicatori nu ar trebui să constituie singura bază pentru inițierea procedurii în vederea adoptării unei decizii de separare. Evaluarea indicatorilor menționați ar trebui să fie completată cu exercitarea puterii de apreciere de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată.

Regulamentul propus prevede o anumită marjă de apreciere a autorităților de supraveghere în diferitele etape ale procesului de separare. În regulamentul propus, decizia autorității competente de a iniția procedura în vederea adoptării unei decizii de separare a anumitor activități de tranzacționare depinde de stabilirea de către această autoritate competentă a existenței unei amenințări la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa sistemului financiar al Uniunii în ansamblul său, ținând cont de obiectivele regulamentulului propus⁽⁷⁾. Dacă, în urma unei evaluări a activităților de tranzacționare, autoritatea competentă constată că activitățile respective respectă indicatorii relevanți în ceea ce privește dimensiunea relativă, efectul de levier, complexitatea, profitabilitatea, riscul de piață asociat și interconectarea, aceasta ar trebui să solicite separarea acestor activități de instituția de credit principală⁽⁸⁾. Cu toate acestea, în analiza finală, această constatare depinde și de o evaluare suplimentară a stabilității financiare de către autoritatea competentă. În plus, chiar și după ce instituției de credit principale i-au fost notificate concluziile autorității competente, aceasta are posibilitatea de a demonstra într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă că activitățile de tranzacționare respective nu reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției sau la adresa sistemului financiar al Uniunii în ansamblul său, ținând cont de obiectivele regulamentulului propus⁽⁹⁾.

- 3.2. BCE sprijină modul în care este abordată separarea în regulamentul propus. Prin acesta se va evita inițierea unor proceduri îndelungate și costisitoare în cazul în care sunt respectate pragurile privind dimensiunea și complexitatea, iar riscurile concrete la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa Uniunii în ansamblul său vor fi în mod substanțial reduse prin cerințele prevăzute de reglementări și evaluarea în scopuri de supraveghere aplicabile. În plus, o instituție de credit ar putea să respecte pragurile menționate mai sus în cazul în care se angajează în anumite activități de tranzacționare care contribuie, de fapt, la asigurarea stabilității financiare pe plan mai larg, precum activitățile de formare a pieței, care sunt esențiale pentru finanțarea economiei, sau activitățile care au drept scop generarea de rezerve de lichiditate în vederea asigurării îndeplinirii altor cerințe prudențiale. Prin urmare, pentru analiză, autoritățile de supraveghere au nevoie de o anumită flexibilitate pe lângă pragurile stabilite, trebuind să țină cont totodată de interacțiunile dintre reglementări care au loc pe un plan mai

⁽¹⁾ A se vedea punctul 3.3 din prezentul aviz.

⁽²⁾ A se vedea Evaluarea impactului realizată de Comisie, secțiunea 5.3.1.1.

⁽³⁾ A se vedea articolul 5 alineatul (4) din regulamentul propus.

⁽⁴⁾ A se vedea modificarea 5 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁵⁾ A se vedea modificarea 23 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 9 din regulamentul propus.

⁽⁷⁾ A se vedea articolul 10 alineatul (1) din regulamentul propus.

⁽⁸⁾ Astfel cum se sugerează în considerentul 23 al regulamentulului propus.

⁽⁹⁾ A se vedea articolul 10 alineatul (3) și considerentul 23 al regulamentulului propus.

larg și de consecințele asupra sistemului financiar în ansamblul său. Această analiză ar trebui să aibă în vedere stabilitatea financiară a statelor membre individuale sau a grupurilor de state membre din Uniune, având în vedere că evaluarea autorității de supraveghere poate avea un impact semnificativ în respectul stat membru sau în respectul grup de state membre.

Aceste dispoziții utile ar putea beneficia de anumite completări prin sporirea gradului de claritate a evaluării menite să stabilească dacă activitățile de tranzacționare ale unei instituții de credit principale reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare și, prin urmare, necesită separarea ⁽¹⁾. Cerința prevăzută în regulamentul propus cu privire la transparența procesului de luare a deciziilor ⁽²⁾ reprezintă un element-cheie în asigurarea faptului că deciziile de nese-parare a anumitor activități de tranzacționare sunt motivate și justificate în mod corespunzător. În această privință, decizia în materie de supraveghere trebuie adoptată prin raportarea la o serie de criterii mai largă decât cea cuprinsă în regulamentul propus. Instituirea unui cadru armonizat care ar facilita o decizie în materie de supraveghere mai bine întemeiată decât cel actual ar îndruma autoritatea competentă în exercitarea puterii sale de apreciere și ar sprijini autoritățile de supraveghere în identificarea necesității de separare. De asemenea, aceasta ar putea oferi instituțiilor de credit un stimul pentru îmbunătățirea guvernanței, inclusiv a sistemelor și a procedurilor lor interne, în vederea evitării riscului de nerespectare a conformității și a reducerii costului oricăror cerințe viitoare cu privire la separare.

În acest scop, indicatorii ar putea fi completați în mod util cu informații calitative suplimentare precum: (a) o hartă a activităților de tranzacționare, inclusiv metodele de evaluare a necesității de inventariere în vederea preîntâmpinării cerințelor clienților; (b) cadrul de conformitate pentru punerea în aplicare a regulamentul propus; și (c) scheme de compensare pentru traderi. Indicatorii ar putea fi de asemenea completați cu date cantitative suplimentare precum viteza de rotație a stocurilor, variațiile valorii supuse riscului, „profitul și pierderea din ziua 1”, limitele impuse birourilor de tranzacționare și diversificarea geografică a activităților de tranzacționare ⁽³⁾. Aceasta ar determina ca procesul să devină mai fezabil din punct de vedere operațional pentru autoritățile de supraveghere. În conformitate cu obiectivul general al regulamentul propus, instituțiile de credit ar trebui să furnizeze toate informațiile necesare pentru calculul indicatorilor utilizați de autoritatea de supraveghere în evaluarea activităților de tranzacționare ⁽⁴⁾.

- 3.3. BCE consideră că, pentru menținerea sau creșterea activelor și a lichidității pieței, moderarea volatilității prețurilor și creșterea rezilienței la șocuri a pieței valorilor mobiliare, este important ca activitățile de formare a pieței efectuate de bănci să fie menținute la un nivel suficient. Acest lucru este esențial pentru stabilitatea financiară, punerea în aplicare și transmiterea ușoară a politicii monetare, precum și pentru finanțarea economiei. În consecință, toate regimurile de reglementare ar trebui să evite consecințele negative asupra activităților de formare a pieței care nu sunt justificate de existența unor riscuri semnificative.

Cu ocazia evaluării aprofundate a activităților de formare a pieței în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din regulamentul propus, autoritățile de supraveghere trebuie să acorde o atenție deosebită efectelor pe care aceste activități le pot avea asupra stabilității financiare. Bineînțeles, activitățile de formare a pieței care vor continua să se desfășoare în instituțiile de credit principale ar trebui să fie în conformitate cu obiectivele regulamentul propus. În special, aceste activități nu ar trebui să conducă la crearea unei bănci care ar fi prea mare sau prea interconectată pentru a fi lăsată să eșueze și nu ar trebui să includă o activitate de tranzacționare pe cont propriu sub aparența unei activități de formare a pieței, care în cele din urmă ar putea să reprezinte o amenințare la adresa stabilității financiare. În consecință, ar fi util să se precizeze că autoritatea competentă poate autoriza instituția de credit principală să desfășoare acele activități de formare a pieței care nu reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției respective sau la adresa unei părți ori a întregului sistem financiar al Uniunii ⁽⁵⁾. Având în vedere cele menționate mai sus, BCE propune anumite modificări în vederea asigurării aplicării efective a concluziilor autorității competente cu privire la activitățile de tranzacționare care ar trebui să se desfășoare în cadrul entității de tranzacționare ⁽⁶⁾.

BCE sugerează definirea mai exactă a formării pieței ⁽⁷⁾ prin adăugarea termenilor „sau cu anticiparea rezonabilă a activităților potențiale ale clienților” la definiția propusă pentru formarea pieței, în conformitate cu elementele cuprinse în definiția activității de tranzacționare pe cont propriu. În plus, BCE recomandă alinierea definiției formării pieței în cadrul legislației Uniunii, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾, care privește vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit, și cu Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾, care privește piețele instrumentelor financiare. Regulamentul propus prezintă o deficiență din cauza faptului că lipsește definiția termenului „risc de piață important”. Se sugerează ca termenul „formarea pieței” să fie aliniat și cu Regulamentul (UE) nr. 236/2012.

⁽¹⁾ A se vedea modificările 2 și 10-15 din anexa la prezentul aviz.

⁽²⁾ A se vedea articolul 10 alineatul (3) al treilea paragraf din regulamentul propus.

⁽³⁾ A se vedea modificarea 8 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁴⁾ A se vedea modificarea 9 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁵⁾ A se vedea modificarea 12 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁶⁾ A se vedea modificările 14 și 15 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁷⁾ A se vedea modificarea 6 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (JO L 86, 24.3.2012, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2014/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- 3.4. Ca urmare a activităților pe care le desfășoară, instituțiile de credit adoptă norme de gestionare a riscurilor bazate pe riscul la care este supusă instituția de credit sau la care sunt supuși clienții acesteia. Gestionarea adecvată a riscurilor contribuie la menținerea nivelului de solvabilitate a instituției de credit și la stabilitatea sistemului financiar. În această privință, regulamentul propus limitează obligațiile instituției de credit principale cu privire la gestionarea riscurilor la anumite instrumente financiare derivate în cazul în care aceste instrumente sunt eligibile pentru compensare printr-o contraparte centrală. În consecință, se recomandă ca, în exercitarea puterii sale de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul propus, Comisia să ia în considerare specificitatea și caracterul adecvat al politicilor adoptate de bănci în legătură cu gestionarea riscurilor.
- 3.5. În sfârșit, ar trebui să se observe că separarea nu rezolvă, ea însăși, problema instituțiilor prea mari ca să fie lăsate să eșueze. Chiar și eșuarea unei entități de tranzacționare mari care este deja separată poate avea un impact sistemic cu consecințe majore asupra piețelor de capital. Având în vedere acest aspect, anumite bănci pot considera că o entitate de tranzacționare separată nu are dimensiunea suficientă pentru a fi viabilă din punct de vedere economic. Această constatare poate conduce băncile respective să renunțe la toate activitățile lor de tranzacționare, ceea ce ar putea conduce la concentrarea acestor activități în băncile mai mari, făcându-le și mai mari. Acest rezultat nu este în conformitate cu obiectivul de reducere a problemei instituțiilor prea mari pentru a fi lăsate să eșueze. Pe de altă parte, aceste activități de tranzacționare ar putea să fie redirecționate către sectorul bancar paralel. Aceste evoluții ar necesita monitorizarea atentă a oricăror consecințe nedorite și, în cazul în care devin semnificative, este posibil să fie justificată adoptarea unor măsuri specifice pentru soluționarea acestora.

4. Clauza de derogare

Articolul 21 din regulamentul propus prevede că, la cererea unui stat membru, Comisia poate acorda o derogare de la cerințele cu privire la separare instituțiilor de credit care intră sub incidența unor reglementări naționale care au un „efect echivalent” cu dispozițiile regulamentului propus.

În cuprinsul considerentelor regulamentului propus se observă în mod corect că legislația națională divergentă ar avea efectul de a limita eficacitatea MUS deoarece BCE ar trebui să aplice un ansamblu de legislații diferite și divergente instituțiilor de credit care se află sub supravegherea sa, ceea ce va spori costurile și complexitatea activității de supraveghere⁽¹⁾. Această preocupare este împărtășită în totalitate de BCE, iar considerațiile în cauză pledează împotriva includerii unei derogări de la regimul general⁽²⁾. Derogarea nu este compatibilă cu obiectivul privind crearea unor condiții de concurență echitabile și poate crea un precedent pentru adoptarea în viitor a unor derogări în cadrul altor tipuri de reglementări ale Uniunii. Aceasta ar împiedica integrarea pieței unice și ar constitui o barieră în calea realizării obiectivelor urmărite prin regulamentul propus⁽³⁾. În plus, domeniul larg de aplicare al clauzei de derogare ar putea să nu fie compatibil cu forma juridică a regulamentului și cu temeiul juridic al regulamentului potrivit articolului 114 din Tratat.

5. Cooperarea între autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție

Măsurile structurale incluse în regulamentul propus au drept scop pregătirea terenului pentru rezoluția și redresarea instituțiilor financiare, cele două procese fiind legate în mod intrinsec. În consecință, regulamentul propus prevede cooperarea între autoritățile competente și autoritățile de rezoluție relevante în diferitele etape ale evaluării efectuate de o autoritate competentă și ale punerii în aplicare a măsurilor structurale⁽⁴⁾. Autoritatea competentă care are puterea de a solicita separarea trebuie să notifice autoritățile de rezoluție relevante înainte de a adopta o decizie de separare a unei activități de tranzacționare. Evaluarea necesității separării trebuie să ia de asemenea în considerare orice evaluare deja existentă sau în curs de desfășurare a posibilității de rezoluție. În sfârșit, măsurile de separare trebuie să fie în conformitate cu măsurile impuse în contextul reexaminării efectuate de autoritatea de supraveghere și al procesului de evaluare și cu orice măsuri impuse în contextul evaluării posibilității de rezoluție.

Eliminarea obstacolelor din calea posibilității de rezoluție este un proces esențial pentru elaborarea unui plan de rezoluție operațional destinat unei instituții sau unui grup de credit. Astfel cum BCE a observat anterior, deși consultarea cu autoritatea de supraveghere este suficientă cu privire la evaluarea posibilității de rezoluție în sine, măsurile de îndepărtare a impedimentelor privind posibilitățile de rezoluție ar trebui determinate în comun și puse în aplicare în cooperare cu autoritatea de supraveghere⁽⁵⁾. Adoptarea unor măsuri adecvate pentru creșterea posibilității de rezoluție a unei instituții de credit sau a unui grup, precum modificarea practicilor comerciale, a structurii sau a organizației, trebuie să ia în considerare în mod corespunzător efectul pe care îl pot avea aceste măsuri asupra solidității și stabilității activității comerciale curente a entității în cauză. Acesta este un aspect relevant pe care autoritatea competentă trebuie să îl aibă în vedere. Facilitarea rezoluției băncilor cu menținerea serviciilor financiare esențiale pentru economie în ansamblul său reprezintă de asemenea un obiectiv cheie al procesului de supraveghere a cărui realizare ar trebui să fie vizată de măsurile incluse în regulamentul propus. Prin urmare, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ar trebui să colaboreze strâns în cadrul ambelor procese menționate.

⁽¹⁾ Astfel cum se sugerează prin considerentul (8) al regulamentului propus.

⁽²⁾ A se vedea modificările 1 și 17 din anexa la prezentul aviz.

⁽³⁾ A se vedea de exemplu considerentul (7) și articolul 1 din regulamentul propus.

⁽⁴⁾ Articolul 19 din regulamentul propus.

⁽⁵⁾ Avizul CON/2013/76, punctul 2.5 Toate avizele sunt publicate pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

Unul dintre obiectivele regulamentului propus constă în facilitarea rezoluției ordonate și a redresării unui grup de entități ⁽¹⁾. Cu toate acestea, obiectivele regulamentului propus de a prevedea impunerea de măsuri structurale nu sunt identice cu obiectivele evaluării posibilității de rezoluție. Gama de măsuri structurale disponibilă în conformitate cu regulamentul propus este așadar diferită de gama de măsuri care au drept scop eliminarea impedimentelor din calea posibilității de rezoluție prevăzute în cadrul de rezoluție recent adoptat la nivelul Uniunii ⁽²⁾. În consecință, în opinia BCE, chiar și atunci când evaluarea posibilității de rezoluție care s-a desfășurat în contextul planificării rezoluției nu a identificat niciun impediment semnificativ în calea posibilității de rezoluție, autoritatea competentă ar putea totuși să identifice necesitatea aplicării unor măsuri structurale prevăzute în regulamentul propus, care ar facilita redresarea și rezoluția instituțiilor complexe ⁽³⁾. În această privință, se impune să se precizeze că, deși autoritatea competentă ar trebui să ia în considerare orice evaluare deja existentă sau în curs de desfășurare a posibilității de rezoluție, concluziile acestei evaluări nu ar trebui să aducă în niciun fel atingere exercitării competențelor de către autoritatea competentă în conformitate cu regulamentul propus, în special atunci când autoritatea competentă constată îndeplinirea criteriilor pentru impunerea separării ⁽⁴⁾.

6. Competențe de sancționare

Deși regulamentul propus este aplicabil în mod direct pe teritoriul Uniunii, unele dintre dispozițiile sale necesită o punere în aplicare suplimentară de către statele membre ⁽⁵⁾. Întrucât se consideră că BCE este autoritatea competentă care deține competența exclusivă pentru exercitarea atribuțiilor care îi sunt conferite, printre altele, de articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și întrucât atribuțiile menționate în regulamentul propus corespund atribuțiilor care sunt deja conferite BCE prin articolul 4 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE ar trebui să aibă de asemenea competența de a îndeplini atribuțiile de sancționare corespunzătoare, în conformitate cu cadrul instituit la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013. Acest aspect ar trebui precizat în preambulul regulamentului propus și, pentru evitarea oricărei îndoeli, în cuprinsul articolului 28 ⁽⁶⁾. Competențele conferite BCE nu includ competența de sancționare a persoanelor fizice sau competența de aplicare a unor sancțiuni nepecuniare. De asemenea, este necesar să se alinieze nivelul sancțiunilor pecuniare prevăzute în regulamentul propus cu cel prevăzut de Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾. În plus, competența de suspendare a autorizării este, în special, o măsură nouă prevăzută de regulamentul propus ⁽⁸⁾. Pentru a se evita dificultățile de ordin juridic, BCE sugerează eliminarea acestei sancțiuni din cuprinsul regulamentului propus.

În sfârșit, în ceea ce privește utilizarea expresiei „profituri obținute sau venituri aferente pierderilor evitate” în regulamentul propus, în practică va fi foarte dificil să se dovedească cu exactitate semnificația posibilă a acestor valori. Sancțiunea propusă la articolul 28 alineatul (4) litera (b) din regulamentul propus ia în considerare profiturile obținute sau veniturile aferente pierderilor evitate, indicând confiscarea ca fiind una dintre sancțiunile posibile. La articolul 29 alineatul (1) litera (d), „importanța” profiturilor obținute sau a pierderilor evitate este inclusă printre circumstanțele pe care autoritățile trebuie să le ia în considerare atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunii. BCE sugerează înlocuirea acestei expresii, în ambele cazuri, cu estimarea de către autoritățile competente a profiturilor și a pierderilor care au fost obținute sau evitate ca o consecință a încălcării ⁽⁹⁾.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 19 noiembrie 2014.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Articolul 1 litera (g) din regulamentul propus.

⁽²⁾ A se vedea în special articolele 17 și 18 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190), precum și articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

⁽³⁾ A se vedea de asemenea Evaluarea impactului realizată de Comisie, secțiunea 5.3.1.1.

⁽⁴⁾ A se vedea modificarea 16 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁵⁾ Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene stabilește că anumite dispoziții ale unui regulament pot necesita, pentru punerea lor în aplicare, adoptarea unor măsuri de aplicare fie de către statele membre, fie chiar de către legiuitorul Uniunii. A se vedea în acest sens punctele 32 și 33 din Hotărârea din 28 octombrie 2010, SGS Belgium și alții (C-367/09, Rep., p. I-10761).

⁽⁶⁾ A se vedea modificările 4 și 21 din anexa la prezentul aviz.

⁽⁷⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivei 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁸⁾ A se vedea articolul 28 din regulamentul propus.

⁽⁹⁾ A se vedea modificarea 22 din anexa la prezentul aviz.

ANEXĂ

Propuneri de redactare

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 1 Considerentul 10	
„(10) În concordanță cu obiectivele de a contribui la buna funcționare a pieței interne, o instituție de credit ar trebui să poată beneficia de o derogare de la dispozițiile privind separarea anumitor activități de tranzacționare în cazul în care un stat membru a adoptat înainte de 29 ianuarie 2014 legislație primară națională (inclusiv legislație secundară adoptată ulterior) care interzice instituțiilor de credit care acceptă depozite de la persoane fizice și întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) să se implice în tranzacționarea de investiții pe cont propriu și să dețină active în vederea tranzacționării. Statul membru ar trebui, prin urmare, să aibă dreptul de a solicita Comisiei să acorde o derogare de la dispozițiile privind separarea anumitor activități de tranzacționare pentru o instituție de credit care face obiectul legislației naționale compatibile cu dispozițiile respective. Această derogare ar permite ca statele membre care au adoptat deja legislație primară ale cărei efecte sunt echivalente și compatibile cu prezentul regulament să evite alinierea dispozițiilor eficace deja existente. Pentru a se garanta că impactul legislației naționale, precum și al măsurilor de punere în aplicare ulterioare nu periclitează scopul sau buna funcționare a pieței interne, scopul legislației naționale respective și mecanismele asociate de supraveghere și de asigurare a respectării legislației trebuie să fie în măsură să asigure faptul că instituțiile de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri respectă cerințele obligatorii din punct de vedere juridic care sunt echivalente și compatibile cu dispozițiile prevăzute în prezentul regulament. Autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit aflată sub incidența legislației naționale în cauză ar trebui să fie responsabilă de emiterea unui aviz care ar trebui să însoțească cererea de derogare.”	„(10) În concordanță cu obiectivele de a contribui la buna funcționare a pieței interne, o instituție de credit ar trebui să poată beneficia de o derogare de la dispozițiile privind separarea anumitor activități de tranzacționare în cazul în care un stat membru a adoptat înainte de 29 ianuarie 2014 legislație primară națională (inclusiv legislație secundară adoptată ulterior) care interzice instituțiilor de credit care acceptă depozite de la persoane fizice și întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) să se implice în tranzacționarea de investiții pe cont propriu și să dețină active în vederea tranzacționării. Statul membru ar trebui, prin urmare, să aibă dreptul de a solicita Comisiei să acorde o derogare de la dispozițiile privind separarea anumitor activități de tranzacționare pentru o instituție de credit care face obiectul legislației naționale compatibile cu dispozițiile respective. Această derogare ar permite ca statele membre care au adoptat deja legislație primară ale cărei efecte sunt echivalente și compatibile cu prezentul regulament să evite alinierea dispozițiilor eficace deja existente. Pentru a se garanta că impactul legislației naționale, precum și al măsurilor de punere în aplicare ulterioare nu periclitează scopul sau buna funcționare a pieței interne, scopul legislației naționale respective și mecanismele asociate de supraveghere și de asigurare a respectării legislației trebuie să fie în măsură să asigure faptul că instituțiile de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri respectă cerințele obligatorii din punct de vedere juridic care sunt echivalente și compatibile cu dispozițiile prevăzute în prezentul regulament. Autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit aflată sub incidența legislației naționale în cauză ar trebui să fie responsabilă de emiterea unui aviz care ar trebui să însoțească cererea de derogare.”

Explicație

Această derogare este incompatibilă cu obiectivul privind crearea unor condiții de concurență echitabile. În plus, o astfel de dispoziție poate crea un precedent pentru introducerea unor clauze de derogare în alte domenii legislative, făcând astfel, în general, dificilă integrarea pieței unice.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Modificarea 2

Considerentul 23

„(23) În cazul în care, atunci când evaluează activitățile de tranzacționare, autoritatea competentă constată că acestea depășesc anumiți indicatori în ceea ce privește importanța relativă, gradul de îndatorare, complexitatea, profitabilitatea, riscul de piață asociat, precum și interconectarea, aceasta ar trebui să impună separarea lor de instituția de credit principală, cu excepția cazului în care instituția de credit principală poate să dovedească în mod satisfăcător autorității competente că respectivele activități de tranzacționare nu reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa sistemului financiar al Uniunii în ansamblu, ținând seama de obiectivele stabilite în prezentul regulament.”

„(23) În cazul în care, atunci când evaluează activitățile de tranzacționare, autoritatea competentă constată că acestea depășesc anumiți indicatori în ceea ce privește importanța relativă, gradul de îndatorare, complexitatea, profitabilitatea, riscul de piață asociat, precum și interconectarea, **și consideră de asemenea că există o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa unei părți ori a întregului sistem financiar al Uniunii, având în vedere obiectivele prezentului regulament**, aceasta ar trebui să impună separarea lor de instituția de credit principală, cu excepția cazului în care instituția de credit principală poate să dovedească în mod satisfăcător autorității competente că respectivele activități de tranzacționare nu reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa sistemului financiar al Uniunii în ansamblu, ținând seama de obiectivele stabilite în prezentul regulament.”

Explicație

Textul sugerat are drept obiectiv să asigure consecvență între considerentul (23) și articolul 10, care acordă autorității competente putere de apreciere în ceea ce privește reexaminarea activităților de tranzacționare și decizia de începere sau neîncepere a unei proceduri în vederea separării.

Modificarea 3

Considerentul 29

„Indiferent de separare, instituția de credit principală ar trebui să fie în continuare în măsură să își gestioneze propriul risc. Prin urmare, anumite activități de tranzacționare ar trebui să fie permise, în măsura în care acestea vizează gestionarea prudentă a capitalului, a lichidităților și a finanțării instituției de credit principale și nu pun în pericol stabilitatea financiară a acesteia. În mod similar, instituția de credit principală trebuie să fie în măsură să furnizeze clienților săi anumite servicii necesare de gestionare a riscurilor. Totuși, acest lucru ar trebui să se realizeze fără expunerea instituției de credit principale la riscuri inutile și fără a pune în pericol stabilitatea financiară a acesteia. Activitățile de acoperire a riscurilor eligibile în scopul gestionării prudente a propriilor lor riscuri și pentru furnizarea de servicii de gestionare a riscurilor către clienți pot, dar nu trebuie neapărat să se califice drept contabilitate de acoperire împotriva riscurilor în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară.”

„Indiferent de separare, instituția de credit principală ar trebui să fie în continuare în măsură să își gestioneze propriul risc. Prin urmare, anumite activități de tranzacționare ar trebui să fie permise, în măsura în care acestea vizează gestionarea prudentă a capitalului, a lichidităților și a finanțării instituției de credit principale și nu pun în pericol stabilitatea financiară a acesteia. În mod similar, instituția de credit principală trebuie să fie în măsură să furnizeze clienților săi anumite servicii necesare de gestionare a riscurilor. Totuși, acest lucru ar trebui să se realizeze fără expunerea instituției de credit principale la riscuri inutile și fără a pune în pericol stabilitatea financiară a acesteia. Activitățile de acoperire a riscurilor eligibile în scopul gestionării prudente a propriilor lor riscuri și pentru furnizarea de servicii de gestionare a riscurilor către clienți pot, dar nu trebuie neapărat să se califice drept contabilitate de acoperire împotriva riscurilor în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
	Indiferent dacă există sau nu există o decizie de separare, autoritatea competentă are puterea conferită de articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE de a impune o cerință cu privire la menținerea de fonduri proprii în cazul în care volumul riscurilor și al activităților de tranzacționare depășește anumite niveluri, cu scopul de a descuraja o instituție să își asume riscuri inutile pentru stabilitatea sa financiară sau pentru stabilitatea financiară a unei părți a Uniunii sau a ansamblului acesteia.”

Explicație

Pentru a se asigura limitarea riscurilor privind stabilitatea financiară datorate activităților de tranzacționare, autoritatea competentă ar trebui să poată impune o cerință suplimentară cu privire la capital în cazul în care volumul riscurilor și al activităților depășește un anumit nivel. O astfel de cerință suplimentară ar contribui la descurajarea băncilor să se angajeze în activități de tranzacționare excesive.

Modificarea 4

Considerentul 37a (nou)

Nu există text.	„(37a) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale exclusive, inclusiv a atribuțiilor prevăzute în prezentul regulament, BCE deține competențele de sancționare menționate la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.”
-----------------	--

Explicație

Ar trebui să se precizeze că, în urma punerii în aplicare de către statele membre a articolului 28 din regulamentul propus, BCE va avea, în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, competențele de sancționare menționate, în special, la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013. A se vedea de asemenea punctul 6 din aviz.

Modificarea 5

Articolul 5

Definiții

„4. «activitățile de tranzacționare pe cont propriu» înseamnă utilizarea de capitaluri proprii sau de fonduri împrumutate pentru a asuma poziții în orice tip de tranzacție în vederea cumpărării, a vânzării, a dobândirii în alt mod sau a cesionării oricărui instrument financiar sau a oricăror mărfuri cu unicul scop de a obține un profit în contul propriu, fără nicio legătură cu activitatea efectivă sau anticipată a clienților sau cu scopul de a acoperi riscul entității rezultat din activitatea efectivă sau anticipată a clienților, prin utilizarea de birouri, unități, diviziuni sau traderi persoane fizice care se consacră în mod specific dobândirii de astfel de poziții și obținerii de profit, inclusiv prin intermediul unor platforme de internet dedicate tranzacționării pe cont propriu;”	„4. «activitățile de tranzacționare pe cont propriu» înseamnă utilizarea de capitaluri proprii sau de fonduri împrumutate pentru a asuma poziții, ca răspuns la și pentru exploatarea variațiilor curente sau estimate ale evaluărilor de piață , în orice tip de tranzacție în vederea cumpărării, a vânzării, a dobândirii în alt mod sau a cesionării oricărui instrument financiar sau a oricăror mărfuri cu unicul scop de a obține un profit în contul propriu, fără nicio legătură cu activitatea efectivă sau anticipată a clienților sau cu scopul de a acoperi riscul entității rezultat din activitatea efectivă sau anticipată a clienților, prin utilizarea de birouri, unități, diviziuni sau traderi persoane fizice care se consacră în mod specific dobândirii de astfel de poziții și obținerii de profit, inclusiv prin intermediul unor platforme de internet dedicate tranzacționării pe cont propriu. Această definiție include orice astfel de tranzacție efectuată cu scopul de a obține profit, indiferent dacă acest profit ar fi realizat pe termen scurt ori pe termen lung sau dacă ar fi realizat în mod efectiv; ”
---	---

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Activitatea de tranzacționare pe cont propriu este efectuată – spre deosebire de alte activități de tranzacționare precum, de exemplu, activitățile de formare a pieței – cu scopul de a realiza profit pe baza variațiilor curente sau estimate ale valorii de piață, la care răspund și pe baza cărora speculează cei care tranzacționează în nume propriu. Modificarea propusă va permite excluderea din definiție a investițiilor nespeculative pe termen lung în capitalul social (inclusiv participării în alte instituții financiare, precum băncile și societățile de asigurare).

Modificarea 6

Articolul 5

Definiții

„12. «formarea pieței» înseamnă angajamentul unei instituții financiare de a asigura lichiditatea pieței în mod regulat și periodic, prin publicarea de cotații bilaterale cu privire la un anumit instrument financiar sau ca parte a activității sale obișnuite, prin executarea ordinelor inițiate de clienți sau ca răspuns la cererile de tranzacționare ale clienților, dar în ambele cazuri fără să fie expusă la un risc de piață important;”	„12. «formarea pieței» înseamnă angajamentul unei instituții financiare de a asigura lichiditatea pieței în mod regulat și periodic, prin publicarea de cotații bilaterale cu privire la un anumit instrument financiar sau ca parte a activității sale obișnuite, prin executarea ordinelor inițiate de clienți sau ca răspuns la cererile de tranzacționare ale clienților sau ca anticipare rezonabilă a activităților potențiale ale clienților, precum și prin limitarea riscului pozițiilor generate în urma executării acestor sarcini dar în ambele cazuri fără să fie expusă la un risc de piață important;”
---	--

Explicație

BCE înțelege că, spre deosebire de activitatea de tranzacționare pe cont propriu, activitatea de formare a pieței este o activitate determinată de client și, prin urmare, este legată de activitățile bancare standard. În anumite cazuri, formarea pieței este realizată și ca anticipare a activității comerciale a clienților. În consecință, se sugerează ca în definiția formării pieței să se includă expresia „anticipare rezonabilă a activităților potențiale ale clienților”. Aceasta ar asigura și un anumit nivel de simetrie cu definiția propusă pentru activitatea de tranzacționare pe cont propriu.

În plus, spre deosebire de brokeri, un formator de piață absoarbe dezechilibrele dintre cerere și ofertă în orice moment prin propriile sale stocuri, supunând astfel riscurilor propriul său capital. În consecință, ar trebui să fie posibil ca formatorul de piață să limiteze riscul pozițiilor sale generate în urma executării sarcinilor sale în calitate de formator de piață. Având în vedere că noțiunea risc de piață „important” nu este definită și, în plus, în vederea alinierii într-o măsură cât mai mare posibilă a definițiilor utilizate în regulamentele Uniunii în aceeași materie, se sugerează ca noțiunea „limitarea riscului pozițiilor generate în urma executării acestor sarcini” să fie utilizată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 236/2012.

Modificarea 7

Articolul 5

Definiții

Nu există text.	„23. «concentrare» înseamnă o concentrare stabilită în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului.”
-----------------	--

Explicație

A se vedea punctul 1.2 din prezentul aviz.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 8 Articolul 9 alineatul (2) Obligația de a evalua activitățile	
„(2) La efectuarea evaluării prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă utilizează următorii indicatori: (a) dimensiunea relativă a activelor deținute în vederea tranzacționării, măsurată prin împărțirea activelor deținute în vederea tranzacționării la totalul activelor; (b) efectul de levier al activelor deținute în vederea tranzacționării, măsurat prin împărțirea activelor deținute în vederea tranzacționării la fondurile proprii de nivel 1 de bază; (c) importanța relativă a riscului de credit al contrapărții, astfel cum este măsurată prin împărțirea valorii juste a instrumentelor financiare derivate la totalul activelor deținute în vederea tranzacționării; (d) gradul de complexitate relativ al instrumentelor financiare derivate deținute în vederea tranzacționării, astfel cum este măsurat prin împărțirea activelor aferente instrumentelor derivate deținute în vederea tranzacționării de nivelul 2 și nivelul 3 la instrumentele financiare derivate deținute în vederea tranzacționării și la activele deținute în vederea tranzacționării; (e) profitabilitatea relativă a venitului din activitatea de tranzacționare, măsurată prin împărțirea venitului din tranzacționare la venitul net total; (f) importanța relativă a riscului de piață, astfel cum este măsurată prin calcularea diferenței dintre activele și datoriile deținute în vederea tranzacționării în valoare absolută și prin împărțirea acesteia la media simplă a activelor și datoriilor deținute în vederea tranzacționării; (g) interconectarea, astfel cum este măsurată pe baza metodologiei menționate la articolul 131 alineatul (18) din Directiva 2013/36/UE; (h) riscurile de credit și de lichiditate care provin din angajamentele și garanțiile oferite de instituțiile de credit principale.”	„(2) La efectuarea evaluării prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă utilizează următorii indicatori: (a) dimensiunea relativă a activelor deținute în vederea tranzacționării, măsurată prin împărțirea activelor deținute în vederea tranzacționării la totalul activelor; (b) efectul de levier al activelor deținute în vederea tranzacționării, măsurat prin împărțirea activelor deținute în vederea tranzacționării la fondurile proprii de nivel 1 de bază; (c) importanța relativă a riscului de credit al contrapărții, astfel cum este măsurată prin împărțirea valorii juste a instrumentelor financiare derivate la totalul activelor deținute în vederea tranzacționării; (d) gradul de complexitate relativ al instrumentelor financiare derivate deținute în vederea tranzacționării, astfel cum este măsurat prin împărțirea activelor aferente instrumentelor derivate deținute în vederea tranzacționării de nivelul 2 și nivelul 3 la instrumentele financiare derivate deținute în vederea tranzacționării și la activele deținute în vederea tranzacționării; (e) profitabilitatea relativă a venitului din activitatea de tranzacționare, măsurată prin împărțirea venitului din tranzacționare la venitul net total; (f) importanța relativă a riscului de piață, astfel cum este măsurată prin calcularea diferenței dintre activele și datoriile deținute în vederea tranzacționării în valoare absolută și prin împărțirea acesteia la media simplă a activelor și datoriilor deținute în vederea tranzacționării; (g) interconectarea, astfel cum este măsurată pe baza metodologiei menționate la articolul 131 alineatul (18) din Directiva 2013/36/UE; (h) riscurile de credit și de lichiditate care provin din angajamentele și garanțiile oferite de instituțiile de credit principale;”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
	(i) cartografia activităților de tranzacționare, inclusiv metodele de evaluare a necesității de inventariere pentru a putea răspunde cerințelor anticipate ale clienților; (j) cadrul de conformitate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament; (k) schemele de compensare pentru traderi; (l) date cantitative suplimentare precum viteza de rotație a stocurilor, variațiile valorii supuse riscului, «profitul și pierderea din ziua 1», limitele impuse birourilor de tranzacționare și diversificarea geografică a activităților de tranzacționare.”

Explicație

A se vedea punctul 3.2 din prezentul aviz.

Modificarea 9

Articolul 9 alineatul (2a) (nou)

Obligația de a evalua activitățile

Nu există text.	„(2a) Autoritatea competentă poate solicita toate informațiile cantitative și calitative pe care le consideră relevante pentru evaluarea activităților de tranzacționare prevăzute la alineatul (1).”
-----------------	---

Explicație

A se vedea punctul 3.2 din prezentul aviz.

Modificarea 10

Articolul 10 alineatul (1)

Dreptul autorității competente de a impune ca o instituție de credit principală să nu desfășoare anumite activități

„(1) În cazul în care autoritatea competentă constată că, în urma evaluării menționate la articolul 9 alineatul (1), limitele și condițiile legate de indicatorii menționați la articolul 9 alineatul (2) literele (a)-(h) și specificate în actele delegate menționate la alineatul (5) sunt îndeplinite și, prin urmare, consideră că există o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa sistemului financiar al Uniunii în ansamblu, ținând cont de obiectivele prevăzute la articolul 1, aceasta stabilește, în termen de cel mult două luni de la finalizarea respectivei evaluări, să înceapă procedura care duce la luarea unei decizii, astfel cum se menționează la alineatul (3) al doilea paragraf.”	„(1) În cazul în care autoritatea competentă constată că, în urma evaluării menționate la articolul 9 alineatul (1), limitele și condițiile legate de indicatorii menționați la articolul 9 alineatul (2) literele (a)-(h) și specificate în actele delegate menționate la alineatul (5) sunt îndeplinite și, prin urmare, consideră că există o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa unei părți ori a întregului sistemului financiar al Uniunii în ansamblu , ținând cont de obiectivele prevăzute la articolul 1, aceasta stabilește, în termen de cel mult două luni de la finalizarea respectivei evaluări, să înceapă procedura care duce la luarea unei decizii, astfel cum se menționează la alineatul (3) al doilea paragraf.”
---	--

Explicație

Modificarea de ordin tehnic propusă vizează eliminarea oricărei ambiguități rămase rezultate în urma utilizării expresiei „prin urmare”, dat fiind că autoritățile competente evaluează oricum amenințarea la adresa stabilității financiare, chiar și în cazul respectării pragurilor indicatorilor. În plus, elementele obținute de la indicatorii suplimentari ar trebui să influențeze decizia autorității competente (a se vedea de asemenea punctul 3.2 din prezentul aviz).

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 11 Articolul 10 alineatul (2) Dreptul autorității competente de a impune ca o instituție de credit principală să nu desfășoare anumite activități	
„(2) În cazul în care limitele și condițiile menționate la alineatul (1) nu sunt îndeplinite, autoritatea competentă poate totuși să înceapă procedura care duce la luarea unei decizii, astfel cum se prevede la alineatul (3) al treilea paragraf, în cazul în care, ca urmare a evaluării menționate la articolul 9 alineatul (1), aceasta concluzionează că orice activitate de tranzacționare, cu excepția activității de tranzacționare a instrumentelor financiare derivate, altele decât cele permise în temeiul articolelor 11 și 12, realizată de către instituția de credit principală, reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau a sistemului financiar al Uniunii în ansamblu, având în vedere obiectivele prevăzute la articolul 1.”	„(2) În cazul în care limitele și condițiile menționate la alineatul (1) nu sunt îndeplinite, autoritatea competentă poate totuși să înceapă procedura care duce la luarea unei decizii, astfel cum se prevede la alineatul (3) al treilea paragraf, în cazul în care, ca urmare a evaluării menționate la articolul 9 alineatul (1), aceasta concluzionează că orice activitate de tranzacționare, cu excepția activității de tranzacționare a instrumentelor financiare derivate, altele decât cele permise în temeiul articolelor 11 și 12, realizată de către instituția de credit principală, reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau a unei părți ori a întregului sistemului financiar al Uniunii în ansamblu, având în vedere obiectivele prevăzute la articolul 1.”

Explicație

Se propune ca decizia autorității competente să se întemeieze pe existența unei amenințări la adresa stabilității financiare a întregii Uniuni ori a unei părți a acesteia.

Modificarea 12 Articolul 10 alineatul (3) Dreptul autorității competente de a impune ca o instituție de credit principală să nu desfășoare anumite activități	
„(3) Autoritatea competentă notifică concluziile menționate la alineatul (1) sau (2) instituției de credit principale și îi oferă acesteia posibilitatea de a prezenta observații scrise în termen de două luni de la data notificării. Cu excepția cazului în care instituția de credit demonstrează, în termenul menționat la primul paragraf, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că argumentele pe baza cărora s-a ajuns la concluziile respective nu sunt justificate, autoritatea competentă adoptă o decizie adresată instituției de credit principale, prin care i se impune acesteia să nu efectueze activitățile de tranzacționare specificate în respectivele concluzii. Autoritatea competentă precizează motivele deciziei sale și publică decizia respectivă.	„(3) Autoritatea competentă notifică concluziile menționate la alineatul (1) sau (2) instituției de credit principale și îi oferă acesteia posibilitatea de a prezenta observații scrise în termen de două luni de la data notificării. Cu excepția cazului în care instituția de credit demonstrează, în termenul menționat la primul paragraf, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că activitățile de tranzacționare relevante nu reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa unei părți ori a întregului sistem financiar al Uniunii argumentele pe baza cărora s-a ajuns la concluziile respective nu sunt justificate, autoritatea competentă adoptă o decizie adresată instituției de credit principale, prin care i se impune acesteia să nu efectueze activitățile de tranzacționare specificate în respectivele concluzii. Autoritatea competentă precizează motivele deciziei sale și publică decizia respectivă.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
În sensul alineatului (1), în cazul în care autoritatea competentă decide să autorizeze instituția de credit principală să desfășoare activitățile de tranzacționare în cauză, aceasta precizează și motivele care stau la baza deciziei și publică decizia. În sensul alineatului (2), în cazul în care autoritatea competentă decide să autorizeze instituția de credit principală să desfășoare activități de tranzacționare, autoritatea competentă adoptă o decizie adresată instituției de credit principale în acest sens. Înainte de adoptarea deciziei menționate în prezentul alineat, autoritatea competentă consultă ABE cu privire la motivele care stau la baza deciziei preconizate și cu privire la impactul potențial al unei astfel de decizii asupra stabilității financiare a Uniunii și a funcționării pieței interne. Autoritatea competentă notifică, de asemenea, ABE cu privire la decizia sa finală. Autoritatea competentă adoptă decizia finală în termen de două luni de la primirea observațiilor scrise menționate la primul paragraf.”	În sensul alineatului (1), în cazul în care autoritatea competentă decide să autorizeze instituția de credit principală să desfășoare activitățile de tranzacționare în cauză, aceasta precizează și motivele care stau la baza deciziei și publică decizia. În sensul alineatului (2), în cazul în care autoritatea competentă decide să autorizeze instituția de credit principală să desfășoare activități de tranzacționare, autoritatea competentă adoptă o decizie adresată instituției de credit principale în acest sens. Autoritatea competentă poate, în special, să autorizeze instituția de credit principală să desfășoare acele activități de formare a pieței care nu reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa unei părți ori a întregului sistem financiar al Uniunii. Înainte de adoptarea deciziei menționate în prezentul alineat, autoritatea competentă consultă ABE cu privire la motivele care stau la baza deciziei preconizate și cu privire la impactul potențial al unei astfel de decizii asupra stabilității financiare a Uniunii și a funcționării pieței interne. Autoritatea competentă notifică, de asemenea, ABE cu privire la decizia sa finală. Autoritatea competentă adoptă decizia finală în termen de două luni de la primirea observațiilor scrise menționate la primul paragraf.”

Explicație

Pentru motive de securitate juridică și consecvență, se sugerează ca această dispoziție să reflecte textul considerentului (23) al regulamentului propus.

Activitățile de formare a pieței care vor fi desfășurate în continuare în instituția de credit principală ar trebui să fie conforme cu obiectivele regulamentului propus. În special, aceste activități nu ar trebui să conducă la crearea unei bănci care ar fi prea mare sau prea interconectată pentru a fi lăsată să eșueze și nu ar trebui să includă o activitate de tranzacționare pe cont propriu sub aparența unei activități de formare a pieței, care în cele din urmă ar putea să reprezinte o amenințare la adresa stabilității financiare. În consecință, ar fi util să se precizeze că autoritatea competentă poate autoriza instituția de credit principală să desfășoare acele activități de formare a pieței care nu reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției respective sau la adresa unei părți ori a întregului sistem financiar al Uniunii (a se vedea de asemenea punctul 3.3 din prezentul aviz).

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 13	
Articolul 10 alineatul (5)	
Dreptul autorității competente de a impune ca o instituție de credit principală să nu desfășoare anumite activități	
„(5) Comisia va adopta, până la [OP este rugat să introducă data corectă, 6 luni de la publicarea prezentului regulament] acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru: [...] (b) a preciza tipul de securitizare care nu este considerat a reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa sistemului financiar al Uniunii în ansamblul său, cu privire la fiecare din următoarele aspecte: [...]”	„(5) Comisia va adopta, până la [OP este rugat să introducă data corectă, 6 luni de la publicarea prezentului regulament] acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru: [...] (b) a preciza tipul de securitizare care nu este considerat a reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare a instituției de credit principale sau la adresa unei părți ori a întregului sistemului financiar al Uniunii în ansamblul său, cu privire la fiecare din următoarele aspecte: [...]”

Explicație

Se propune ca actul delegat al Comisiei să se întemeieze pe argumentul că nu există o amenințare la adresa stabilității financiare a întregii Uniuni ori a unei părți a acesteia.

Modificarea 14	
Articolul 11	
Gestionarea prudentă a propriilor riscuri	
„(1) O instituție de credit principală care a făcut obiectul unei decizii menționate la articolul 10 alineatul (3) poate desfășura activități de tranzacționare în măsura în care scopul este limitat doar la gestionarea prudentă a capitalului, a lichidităților și a finanțării sale. În cadrul gestionării prudente a capitalului, a lichidităților și a finanțării sale, o instituție de credit principală poate utiliza pentru acoperirea bilanțului său general de risc doar instrumente financiare derivate pe rata dobânzii, instrumente financiare derivate pe cursul de schimb și derivate de credit eligibile pentru compensare printr-o contraparte centrală. Instituția de credit principală demonstrează autorității de supraveghere competente că activitatea de acoperire împotriva riscurilor a fost concepută pentru a reduce riscurile specifice, identificabile ale pozițiilor individuale sau agregate ale instituției de credit principale și că le atenuează în mod demonstrabil pe acestea sau că le diminuează semnificativ. [...]”	„(1) Fără a aduce atingere deciziei autorității competente menționate la articolul 10 alineatul (3), o instituție de credit principală care a făcut obiectul unei decizii menționate la articolul 10 alineatul (3) poate desfășura și activități de tranzacționare în măsura în care scopul este limitat doar la gestionarea prudentă a capitalului, a lichidităților și a finanțării sale. În cadrul gestionării prudente a capitalului, a lichidităților și a finanțării sale, o instituție de credit principală poate utiliza pentru acoperirea bilanțului său general de risc doar instrumente financiare derivate pe rata dobânzii, instrumente financiare derivate pe cursul de schimb și derivate de credit eligibile pentru compensare printr-o contraparte centrală. Instituția de credit principală demonstrează autorității de supraveghere competente că activitatea de acoperire împotriva riscurilor a fost concepută pentru a reduce riscurile specifice, identificabile ale pozițiilor individuale sau agregate ale instituției de credit principale și că le atenuează în mod demonstrabil pe acestea sau că le diminuează semnificativ. [...]”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Modificarea sugerată vizează să se precizeze că decizia de separare va identifica toate activitățile pe care instituția de credit principală le poate desfășura în continuare.

Modificarea 15

Articolul 12

Furnizarea de servicii de gestionare a riscurilor către clienți

„(1) O instituție de credit principală care a făcut obiectul deciziei menționate la articolul 10 alineatul (3) poate vinde instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii, instrumente derivate pe cursul de schimb, derivate de credit, instrumente financiare derivate pe certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe mărfuri care sunt eligibile pentru compensare printr-o contraparte centrală, precum și certificate de emisii clienților săi nefinanciari, entităților financiare menționate la articolul 5 punctul 19 a doua și a treia liniuță, societăților de asigurare și instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale dacă au fost îndeplinite următoarele condiții: (a) unicul scop al vânzării este acoperirea riscului ratei dobânzii, a riscului cursului de schimb valutar, a riscului de credit, a riscului de marfă sau a riscului aferent certificatelor de emisii; (b) cerințele de fonduri proprii ale instituției de credit principale pentru riscul de poziție care rezultă din instrumentele financiare derivate și din certificatele de emisii nu depășesc o anumită proporție din cerința totală de capital de risc, care urmează să fie specificată într-un act delegat al Comisiei în conformitate cu alineatul (2). În cazul în care cerința de la litera (b) nu este îndeplinită, instrumentele financiare derivate și certificatele de emisii nu pot fi vândute de către instituția de credit principală și nici nu trebuie să fie înregistrate în bilanțul acesteia. [...]”	„(1) Fără a aduce atingere deciziei autorității competente menționate la articolul 10 alineatul (3), o instituție de credit principală care a făcut obiectul deciziei menționate la articolul 10 alineatul (3) poate vinde și instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii, instrumente derivate pe cursul de schimb, derivate de credit, instrumente financiare derivate pe certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe mărfuri care sunt eligibile pentru compensare printr-o contraparte centrală, precum și certificate de emisii clienților săi nefinanciari, entităților financiare menționate la articolul 5 punctul 19 a doua și a treia liniuță, societăților de asigurare și instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale dacă au fost îndeplinite următoarele condiții: (a) unicul scop al vânzării este acoperirea riscului ratei dobânzii, a riscului cursului de schimb valutar, a riscului de credit, a riscului de marfă sau a riscului aferent certificatelor de emisii; (b) cerințele de fonduri proprii ale instituției de credit principale pentru riscul de poziție care rezultă din instrumentele financiare derivate și din certificatele de emisii nu depășesc o anumită proporție din cerința totală de capital de risc, care urmează să fie specificată într-un act delegat al Comisiei în conformitate cu alineatul (2). În cazul în care cerința de la litera (b) nu este îndeplinită, instrumentele financiare derivate și certificatele de emisii nu pot fi vândute de către instituția de credit principală și nici nu trebuie să fie înregistrate în bilanțul acesteia. [...]”
--	--

Explicație

Modificarea sugerată vizează să se precizeze că decizia de separare va identifica toate activitățile pe care instituția de credit principală le poate desfășura în continuare.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 16 Articolul 19 Cooperarea între autoritățile competente și autoritățile de rezoluție relevante	
„(2) Atunci când efectuează evaluarea în conformitate cu articolul 9 și atunci când impune instituției de credit principale să nu desfășoare anumite activități în conformitate cu articolul 10, autoritatea competentă ține seama de orice evaluare a posibilității de rezoluție deja existentă sau în curs de realizare, efectuată de oricare dintre autoritățile de rezoluție în temeiul articolelor 13 și 13a din Directiva [BRRD]. (3) Autoritatea competentă cooperează cu autoritatea de rezoluție relevantă și asigură schimbul informațiilor relevante considerate necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale. (4) Autoritatea competentă se asigură că măsurile instituite în temeiul prezentului capitol sunt în concordanță cu măsurile instituite în temeiul articolului 13 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, al articolului 8 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. [MUR], al articolelor 13, 13a, 14 și 15 din Directiva [BRRD] și al articolului 104 din Directiva 2013/36/UE.”	„(2) Atunci când efectuează evaluarea în conformitate cu articolul 9 și atunci când impune instituției de credit principale să nu desfășoare anumite activități în conformitate cu articolul 10, autoritatea competentă ține seama de orice evaluare a posibilității de rezoluție deja existentă sau în curs de realizare, efectuată de oricare dintre autoritățile de rezoluție în temeiul articolelor 13 și 13a din Directiva [BRRD]. Constatarea de către autoritatea de rezoluție relevantă a faptului că nu există obstacole semnificative în calea posibilității de rezoluție nu este considerată a reprezenta, în sine, un indiciu suficient în sensul că nu sunt justificate concluziile menționate la articolul 10 alineatul (3). (3) Autoritatea competentă cooperează cu autoritatea de rezoluție relevantă și asigură schimbul informațiilor relevante considerate necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale, inclusiv lista instituțiilor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. (4) Autoritatea competentă se asigură că măsurile instituite în temeiul prezentului capitol sunt în concordanță compatibile cu măsurile instituite în temeiul articolului 13 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, al articolului 8 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. [MUR], al articolelor 13, 13a, 14 și 15 din Directiva [BRRD] și al articolului 104 din Directiva 2013/36/UE.”

Explicație

A se vedea punctul 5 din prezentul aviz. Cooperarea dintre autoritățile competente și autoritățile de rezoluție relevante ar trebui să asigure informarea autorităților de rezoluție relevante cu privire la lista instituțiilor care ar putea face obiectul unei decizii de separare în temeiul regulamentului propus.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 17 Articolul 21 Derogare de la cerințele capitolului III	
„(1) La cererea unui stat membru, Comisia poate acorda o derogare de la cerințele prezentului capitol unei instituții de credit care acceptă depozite de la persoane fizice și IMM-uri care intră sub incidența legislației naționale primare adoptate înainte de 29 ianuarie 2014, în cazul în care legislația națională respectă următoarele cerințe: (a) are ca scop prevenirea tensiunilor financiare sau a falimentului și a riscurilor sistemice menționate la articolul 1; (b) împiedică instituțiile de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri să desfășoare activități reglementate de tranzacționare de investiții în calitate de principal obligat și să dețină active în vederea tranzacționării; cu toate acestea, legislația națională poate prevedea un număr limitat de excepții, pentru a permite instituției care acceptă depozite de la persoane fizice și IMM-uri să întreprindă activități de diminuare a riscului în vederea gestionării prudente a capitalului, a lichidităților și a finanțării sale și să ofere clienților servicii limitate de gestionare a riscului; (c) în cazul în care instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri face parte dintr-un grup, legislația națională se asigură că instituția de credit este separată juridic de entitățile din grup care desfășoară activități reglementate de tranzacționare a investițiilor pe cont propriu sau dețin active în vederea tranzacționării și precizează următoarele: (i) instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri este în măsură să ia decizii în mod independent față de celelalte entități din grup; (ii) instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri are un organ de conducere care este independent de alte entități din grup, precum și de instituția de credit însăși; (iii) instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri intră ea însăși sub incidența cerințelor de capital și de lichiditate; (iv) instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri nu poate încheia contracte sau tranzacții cu alte entități din grup, altele decât în condiții similare celor menționate la articolul 13 alineatul (7).	„(1) La cererea unui stat membru, Comisia poate acorda o derogare de la cerințele prezentului capitol unei instituții de credit care acceptă depozite de la persoane fizice și IMM-uri care intră sub incidența legislației naționale primare adoptate înainte de 29 ianuarie 2014, în cazul în care legislația națională respectă următoarele cerințe: (a) are ca scop prevenirea tensiunilor financiare sau a falimentului și a riscurilor sistemice menționate la articolul 1; (b) împiedică instituțiile de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri să desfășoare activități reglementate de tranzacționare de investiții în calitate de principal obligat și să dețină active în vederea tranzacționării; cu toate acestea, legislația națională poate prevedea un număr limitat de excepții, pentru a permite instituției care acceptă depozite de la persoane fizice și IMM-uri să întreprindă activități de diminuare a riscului în vederea gestionării prudente a capitalului, a lichidităților și a finanțării sale și să ofere clienților servicii limitate de gestionare a riscului; (c) în cazul în care instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri face parte dintr-un grup, legislația națională se asigură că instituția de credit este separată juridic de entitățile din grup care desfășoară activități reglementate de tranzacționare a investițiilor pe cont propriu sau dețin active în vederea tranzacționării și precizează următoarele: (i) instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri este în măsură să ia decizii în mod independent față de celelalte entități din grup; (ii) instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri are un organ de conducere care este independent de alte entități din grup, precum și de instituția de credit însăși; (iii) instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri intră ea însăși sub incidența cerințelor de capital și de lichiditate; (iv) instituția de credit care acceptă depozite eligibile de la persoane fizice și IMM-uri nu poate încheia contracte sau tranzacții cu alte entități din grup, altele decât în condiții similare celor menționate la articolul 13 alineatul (7).

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
(2) Un stat membru care dorește să obțină o derogare pentru o instituție de credit reglementată de legislația națională în cauză trimite Comisiei o cerere de derogare, însoțită de un aviz pozitiv emis de autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit care face obiectul cererii de derogare. Cererea respectivă trebuie să furnizeze toate informațiile necesare pentru evaluarea legislației naționale și să specifice instituțiile de credit pentru care se solicită derogarea. În cazul în care Comisia consideră că nu dispune de toate informațiile necesare, aceasta contactează statul membru în cauză în termen de două luni de la primirea cererii și precizează informațiile suplimentare care sunt necesare. Odată ce Comisia dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a evalua cererea de derogare, aceasta informează, în termen de o lună, statul membru solicitant că informațiile sunt satisfăcătoare. În termen de cinci luni de la emiterea notificării menționate la al doilea paragraf, Comisia, după consultarea ABE cu privire la motivele care stau la baza deciziei preconizate și cu privire la impactul potențial al unei astfel de decizii asupra stabilității financiare a Uniunii și asupra funcționării pieței interne, adoptă o decizie de punere în aplicare, prin care declară că legislația națională nu este incompatibilă cu prezentul capitol și acordă derogarea instituțiilor de credit specificate în solicitarea menționată la alineatul (1). În cazul în care Comisia intenționează să declare legislația națională incompatibilă și să nu acorde derogarea, aceasta își prezintă în detaliu obiecțiile și oferă statului membru solicitant posibilitatea de a prezenta în scris observații în termen de o lună de la data notificării obiecțiilor Comisiei. În termen de trei luni de la expirarea termenului-limită pentru depunere, Comisia adoptă o decizie de punere în aplicare prin care acordă derogarea sau o respinge. În cazul în care legislația națională se modifică, statul membru informează Comisia cu privire la modificările aduse. Comisia poate reexamina decizia de punere în aplicare menționată la al treilea paragraf. În cazul în care legislația națională care nu a fost declarată incompatibilă cu prezentul capitol nu se mai aplică unei instituții de credit căreia i-a fost acordată o derogare de la cerințele prezentului capitol, respectiva derogare trebuie să fie retrasă în ceea ce privește instituția de credit respectivă. Comisia notifică ABE deciziile sale. ABE publică o listă a instituțiilor de credit cărora le-a fost acordată o derogare în conformitate cu prezentul articol. Lista este permanent actualizată.”	(2) Un stat membru care dorește să obțină o derogare pentru o instituție de credit reglementată de legislația națională în cauză trimite Comisiei o cerere de derogare, însoțită de un aviz pozitiv emis de autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit care face obiectul cererii de derogare. Cererea respectivă trebuie să furnizeze toate informațiile necesare pentru evaluarea legislației naționale și să specifice instituțiile de credit pentru care se solicită derogarea. În cazul în care Comisia consideră că nu dispune de toate informațiile necesare, aceasta contactează statul membru în cauză în termen de două luni de la primirea cererii și precizează informațiile suplimentare care sunt necesare. Odată ce Comisia dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a evalua cererea de derogare, aceasta informează, în termen de o lună, statul membru solicitant că informațiile sunt satisfăcătoare. În termen de cinci luni de la emiterea notificării menționate la al doilea paragraf, Comisia, după consultarea ABE cu privire la motivele care stau la baza deciziei preconizate și cu privire la impactul potențial al unei astfel de decizii asupra stabilității financiare a Uniunii și asupra funcționării pieței interne, adoptă o decizie de punere în aplicare, prin care declară că legislația națională nu este incompatibilă cu prezentul capitol și acordă derogarea instituțiilor de credit specificate în solicitarea menționată la alineatul (1). În cazul în care Comisia intenționează să declare legislația națională incompatibilă și să nu acorde derogarea, aceasta își prezintă în detaliu obiecțiile și oferă statului membru solicitant posibilitatea de a prezenta în scris observații în termen de o lună de la data notificării obiecțiilor Comisiei. În termen de trei luni de la expirarea termenului-limită pentru depunere, Comisia adoptă o decizie de punere în aplicare prin care acordă derogarea sau o respinge. În cazul în care legislația națională se modifică, statul membru informează Comisia cu privire la modificările aduse. Comisia poate reexamina decizia de punere în aplicare menționată la al treilea paragraf. În cazul în care legislația națională care nu a fost declarată incompatibilă cu prezentul capitol nu se mai aplică unei instituții de credit căreia i-a fost acordată o derogare de la cerințele prezentului capitol, respectiva derogare trebuie să fie retrasă în ceea ce privește instituția de credit respectivă. Comisia notifică ABE deciziile sale. ABE publică o listă a instituțiilor de credit cărora le-a fost acordată o derogare în conformitate cu prezentul articol. Lista este permanent actualizată.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

A se vedea punctul 4 din prezentul aviz și explicația de la modificarea 1.

Modificarea 18

Articolul 22 alineatul (3a) (nou)

Normele care reglementează calcularea pragurilor

Nu există text.	„(3a) În sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b), calculul pragurilor pentru entitățile care au efectuat o concentrare în cursul anului anterior se bazează, pentru cei doi ani anteriori concentrării, pe conturile combinate ale entităților care au fuzionat.”
-----------------	---

Explicație

În cazul unei concentrări a instituțiilor de credit, de exemplu o fuziune, care ar conduce la crearea imediată a unei singure instituții de credit care intră sub incidența regulamentului propus, cu ocazia evaluării îndeplinirii de către instituția de credit unică nou creată a cerințelor cu privire la praguri ar trebui să fie luate în considerare valorile combinate ale instituțiilor de credit care au stat la baza concentrării din perioada de doi ani anterioară concentrării. A se vedea de asemenea modificarea 7.

Modificarea 19

Articolul 22 alineatul (4)

Normele care reglementează calcularea pragurilor

„(4) Până la [OP este rugat să introducă data corectă 12 luni de la publicarea prezentului regulament], autoritatea competentă identifică instituțiile de credit și grupurile care fac obiectul prezentului regulament în conformitate cu articolul 3 și le notifică imediat ABE.	„(4) Până la [OP este rugat să introducă data corectă 12 luni de la publicarea prezentului regulament], autoritatea competentă identifică anual instituțiile de credit și grupurile care fac obiectul prezentului regulament în conformitate cu articolul 3 și le notifică imediat ABE.
După ce a fost notificată de autoritatea competentă, ABE publică imediat lista menționată la primul paragraf. Lista este permanent actualizată.”	După ce a fost notificată de autoritatea competentă, ABE publică imediat lista menționată la primul paragraf. Lista este permanent actualizată.”

Explicație

Această modificare este menită să asigure că lista instituțiilor de credit care intră în domeniul de aplicare al regulamentului propus este actualizată astfel încât să reflecte modificarea în timp a datelor sau a structurii unei instituții.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 20 Articolul 28 alineatul (4) Măsuri și sancțiuni administrative	
„(4) Statele membre, în conformitate cu legislația națională, conferă autorităților competente prerogativa de a aplica cel puțin următoarele sancțiuni administrative și alte măsuri în eventualitatea încălcărilor menționate la alineatul (1): (a) un ordin prin care se impune persoanei răspunzătoare de încălcare să pună capăt respectivului comportament ilegal și să se abțină de la repetarea acestuia; (b) confiscarea profiturilor obținute sau a veniturilor aferente pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate; (c) un avertisment public care să indice persoana răspunzătoare și natura încălcării; (d) retragerea sau suspendarea autorizării; (e) o interdicție temporară adresată oricărei persoane fizice care este considerată răspunzătoare de încălcare de a exercita funcții de conducere în cadrul unei entități menționate la articolul 3; (f) în cazul încălcărilor repetate, o interdicție permanentă adresată oricărei persoane fizice care este considerată răspunzătoare de încălcări de a exercita funcții de conducere în cadrul unei entități menționate la articolul 3; (g) impunerea de sancțiuni pecuniare administrative maxime care să atingă cel puțin valoarea triplă a profiturilor câștigate sau a veniturilor aferente pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate; (h) pentru persoanele fizice, o sancțiune pecuniară administrativă maximă de cel puțin 5 000 000 EUR sau, pentru statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din data intrării în vigoare a prezentului regulament;	„(4) Statele membre, în conformitate cu legislația națională, conferă autorităților competente prerogativa de a aplica cel puțin următoarele sancțiuni administrative și alte măsuri în eventualitatea încălcărilor menționate la alineatul (1): (a) un ordin prin care se impune persoanei răspunzătoare de încălcare să pună capăt respectivului comportament ilegal și să se abțină de la repetarea acestuia; (b) confiscarea profiturilor obținute sau a veniturilor aferente pierderilor evitate care sunt estimate de autoritatea competentă a fi fost obținute sau evitate ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate; (c) un avertisment public care să indice persoana răspunzătoare și natura încălcării; (d) retragerea sau suspendarea autorizării; (e) o interdicție temporară adresată oricărei persoane fizice care este considerată răspunzătoare de încălcare de a exercita funcții de conducere în cadrul unei entități menționate la articolul 3; (f) în cazul încălcărilor repetate, o interdicție permanentă adresată oricărei persoane fizice care este considerată răspunzătoare de încălcări de a exercita funcții de conducere în cadrul unei entități menționate la articolul 3; (g) sancțiuni pecuniare administrative în valoare de până la dublul cuantumului beneficiului rezultat în urma încălcării, în măsura în care acest beneficiu poate fi determinat; (h) pentru persoanele fizice, sancțiuni pecuniare administrative de până la 5 000 000 EUR sau, pentru statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din data intrării în vigoare a prezentului regulament;

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
(i) pentru persoanele juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice, în conformitate cu ultimele situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere; în cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să elaboreze situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit, în conformitate cu regimul contabil relevant conform ultimelor situații financiare consolidate aprobate de organul de conducere al principalei societăți-mamă. Statele membre pot conferi autorităților competente și alte prerogative de sancționare, în plus față de cele menționate la prezentul alineat, și pot stabili o gamă mai largă de sancțiuni și niveluri mai mari ale acestora față de cele stabilite la prezentul alineat.”	(i) pentru persoanele juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 10 % din valoarea totală netă anuală a cifrei de afaceri, care include următoarele valori ale întreprinderii din exercițiul financiar precedent: venitul brut constând din dobânzile de primit și alte venituri similare, venitul rezultat din acțiuni și alte titluri de valoare cu randament fix/variabil, precum și comisioanele sau taxele de primit în conformitate cu articolul 316 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; (g) impunerea de sancțiuni pecuniare administrative maxime care să atingă cel puțin valoarea triplă a profiturilor câștigate sau a veniturilor aferente pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate; (h) pentru persoanele fizice, o sancțiune pecuniară administrativă maximă de cel puțin 5 000 000 EUR sau, pentru statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din data intrării în vigoare a prezentului regulament; (i) pentru persoanele juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice, în conformitate cu ultimele situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere; în cazul în care persoana juridică este o societate mamă sau o filială a societății mamă care trebuie să elaboreze situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit, în conformitate cu regimul contabil relevant conform ultimelor situații financiare consolidate aprobate de organul de conducere al principalei societăți mamă. Statele membre pot conferi autorităților competente și alte prerogative de sancționare, în plus față de cele menționate la prezentul alineat, și pot stabili o gamă mai largă de sancțiuni și niveluri mai mari ale acestora față de cele stabilite la prezentul alineat.”

Explicație

Această modificare este propusă în vederea alinierii nivelului sancțiunilor pecuniare prevăzute de regulamentul propus cu cel prevăzut de Directiva 2013/36/UE. A se vedea punctul 6 din prezentul avis.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 21 Articolul 28 alineatul (6) (nou) Măsuri și sancțiuni administrative	
Nu există text.	„(6) În cazul existenței unei încălcări menționate la alineatul (1), BCE, ca autoritate competentă, poate impune sancțiunile prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.”

Explicație

A se vedea punctul 6 din prezentul aviz.

Modificarea 22 Articolul 29 Exercitarea competențelor de supraveghere și aplicarea sancțiunilor	
„(1) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz: (a) gravitatea și durata încălcării; (b) gradul de răspundere al persoanei răspunzătoare de încălcare; (c) capacitatea financiară a persoanei răspunzătoare de încălcare, luând în considerare anumiți factori, cum ar fi cifra de afaceri totală în cazul unei persoane juridice sau venitul anual în cazul unei persoane fizice; (d) importanța profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare de încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate; (e) gradul de cooperare al persoanei răspunzătoare de încălcare cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a asigura confiscarea profiturilor obținute sau a valorii pierderilor evitate de persoana respectivă; (f) încălcările anterioare comise de persoana răspunzătoare de încălcare;	„(1) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz: (a) gravitatea și durata încălcării; (b) gradul de răspundere al persoanei răspunzătoare de încălcare; (c) capacitatea financiară a persoanei răspunzătoare de încălcare, luând în considerare anumiți factori, cum ar fi cifra de afaceri totală în cazul unei persoane juridice sau venitul anual în cazul unei persoane fizice; (d) importanța profiturilor obținute care sunt estimate de autoritatea competentă a fi fost obținute sau evitate sau a pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare de încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate; (e) gradul de cooperare al persoanei răspunzătoare de încălcare cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a asigura confiscarea profiturilor obținute sau a valorii pierderilor evitate de persoana respectivă; (f) încălcările anterioare comise de persoana răspunzătoare de încălcare;

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
(g) măsurile luate de către persoana responsabilă de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia;	(g) măsurile luate de către persoana responsabilă de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia;
(h) orice posibile consecințe sistemice ale încălcării.”	(h) orice posibile consecințe sistemice ale încălcării.”

Explicație

A se vedea punctul 6 din prezentul aviz.

Modificarea 23

Articolul 34

Reexaminare

„Comisia monitorizează în mod regulat efectul normelor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește realizarea obiectivelor menționate la articolul 1 și stabilitatea sistemului financiar al Uniunii în ansamblu, luând în considerare evoluțiile privind structura pieței, precum și dezvoltarea și activitățile entităților reglementate de prezentul regulament și înaintea oricărei propuneri adecvate. Reexaminarea se concentrează în special pe aplicarea pragurilor menționate la articolul 3, pe aplicarea și eficacitatea interdicției prevăzute la articolul 6, pe domeniul de aplicare al activităților prevăzute la articolul 8 și pe adecvarea indicatorilor prevăzuți la articolul 9. Până la 1 ianuarie 2020 și periodic după această dată, Comisia, ținând seama de opiniile autorităților competente, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care să includă aspectele menționate mai sus, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

„Comisia monitorizează în mod regulat efectul normelor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește realizarea obiectivelor menționate la articolul 1 și stabilitatea sistemului financiar al Uniunii în ansamblu, luând în considerare evoluțiile privind structura pieței, precum și dezvoltarea și activitățile entităților reglementate de prezentul regulament și înaintea oricărei propuneri adecvate. Reexaminarea se concentrează în special pe **caracterul adecvat și pe aplicarea pragurilor menționate la articolul 3, pe aplicarea și eficacitatea interdicției prevăzute la articolul 6, inclusiv derogările de la aplicarea acestei interdicții menționate în cuprinsul aceluiași articol**, pe domeniul de aplicare al activităților prevăzute la articolul 8 și pe adecvarea indicatorilor prevăzuți la articolul 9. Până la 1 ianuarie 2020 și periodic după această dată, Comisia, ținând seama de opiniile autorităților competente, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care să includă aspectele menționate mai sus, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

Explicație

A se vedea punctele 1.2 și 2.3 din prezentul aviz.

⁽¹⁾ Scrisul cu caractere albine în cuprinsul textului arată unde BCE propune inserarea unui text nou. Pasajele tăiate din cuprinsul textului indică unde BCE propune eliminarea textului.

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

24 aprilie 2015

(2015/C 137/03)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,0824	CAD dolar canadian	1,3118
JPY yen japonez	129,36	HKD dolar Hong Kong	8,3886
DKK coroana daneză	7,4607	NZD dolar neozeelandez	1,4305
GBP lira sterlină	0,71590	SGD dolar Singapore	1,4477
SEK coroana suedeză	9,3816	KRW won sud-coreean	1 167,10
CHF franc elvețian	1,0338	ZAR rand sud-african	13,1863
ISK coroana islandeză		CNY yuan renminbi chinezesc	6,7053
NOK coroana norvegiană	8,4750	HRK kuna croată	7,6075
BGN leva bulgărească	1,9558	IDR rupia indoneziană	14 021,41
CZK coroana cehă	27,454	MYR ringgit Malaiezia	3,8686
HUF forint maghiar	301,48	PHP peso Filipine	47,930
PLN zlot polonez	4,0131	RUB rubla rusească	55,4355
RON leu românesc nou	4,4162	THB baht thailandez	35,232
TRY lira turcească	2,9565	BRL real brazilian	3,2183
AUD dolar australian	1,3884	MXN peso mexican	16,6235
		INR rupie indiană	68,8001

(¹) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Comunicarea Guvernului francez referitoare la Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor ⁽¹⁾

(Aviz privind cererea de autorizație exclusivă de prospectare a zăcămintelor de hidrocarburi convenționale lichide sau gazoase, denumită „Permis de Parentis Maritime Sud”)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2015/C 137/04)

Prin cererea din 30 iunie 2014, societățile Red Rio Petroleum Ltd. (nr. 69, 9 Albert Embankment, Londra SE1 7HD, Regatul Unit) și Saturn Petroleum Ltd. [TM Services (UK) Ltd., 5 Charterhouse Sq, Londra EC1M 6PX, Regatul Unit] au solicitat, pentru o perioadă de cinci ani, acordarea unei autorizații exclusive de prospectare a zăcămintelor de hidrocarburi convenționale lichide sau gazoase, denumită „Permis de Parentis Maritime Sud”, pe teritoriul departamentelor Landes și Pyrénées-Atlantiques.

Perimetrul aferent acestei autorizații este delimitat de segmentele de dreaptă care unesc punctele definite în continuare:

Punct	RGF93 – meridian de origine Greenwich
A	Intersecția paralelei de 44°06'00" cu limita de separare a zonelor economice exclusive ale Franței și Spaniei
B	Intersecția paralelei de 44°06'00" cu țărmul francez al coastei atlantice
C	Intersecția țărmului francez al coastei atlantice cu frontiera dintre Franța și Spania

Suprafața astfel definită este de aproximativ 3 587 km².

Depunerea cererilor și criteriile de atribuire a autorizației

Solicitanții care depun cererea „Parentis Maritime Sud” și cei care depun cereri concurente trebuie să demonstreze că îndeplinesc condițiile necesare obținerii autorizației, stabilite la articolele 4 și 5 din Decretul nr. 2006-648 din 2 iunie 2006 privind drepturile de exploatare minieră și de depozitare subterană, astfel cum a fost modificat (Décret n° 2006-648 du 2 juin 2006 modifié relatif aux titres miniers et aux titres de stockage souterrain), publicat în *Jurnalul Oficial al Republicii Franceze* din 3 iunie 2006.

Societățile interesate pot depune o cerere concurentă în termen de 90 de zile de la data publicării prezentului aviz, în conformitate cu procedura descrisă pe scurt în „Anunțul privind acordarea drepturilor de exploatare minieră a hidrocarburilor în Franța”, publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* C 374 din 30 decembrie 1994, p. 11, și stabilită prin Decretul nr. 2006-648 din 2 iunie 2006 privind drepturile de exploatare minieră și de depozitare subterană, astfel cum a fost modificat (*Jurnalul Oficial al Republicii Franceze* din 3 iunie 2006).

Cererile concurente se transmit Ministerului Ecologiei, Dezvoltării Durabile și Energiei, la adresa indicată mai jos. Deciziile privind cererea „Parentis Maritime Sud” și cererile concurente se iau până cel târziu la data de 16 august 2016.

Condiții și cerințe privind exercitarea activității și încetarea acesteia

Solicitanții sunt invitați să consulte articolele L. 161-1 și L. 161-2 din Codul minier, precum și Decretul nr. 2006-649 din 2 iunie 2006 privind exploatarea minieră, depozitarea subterană și poliția minelor și a depozitelor subterane, astfel cum a fost modificat (Décret n° 2006-649 modifié du 2 juin 2006 relatif aux travaux miniers, aux travaux de stockage souterrain et à la police des mines, des stockages souterrains), publicat în *Jurnalul Oficial al Republicii Franceze* din 3 iunie 2006.

Informații suplimentare se pot obține de la Ministerul Ecologiei, Dezvoltării Durabile și Energiei, Biroul de exploatare și extracție a hidrocarburilor (Ministère de l'écologie, du développement durable et de l'énergie, Bureau exploration et production des hydrocarbures, Tour Séquoia, 1, place Carpeaux, 92800 Puteaux, Franța, tel. +33 140819527).

Dispozițiile legale sus-menționate pot fi consultate pe site-ul Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

⁽¹⁾ JO L 164, 30.6.1994, p. 3.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII
COMERCIALE COMUNE

COMISIA EUROPEANĂ

Aviz de expirare iminentă a anumitor măsuri compensatorii

(2015/C 137/05)

1. În conformitate cu articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, Comisia Europeană face cunoscut faptul că, dacă nu se deschide o reexaminare în conformitate cu procedura de mai jos, măsurile compensatorii menționate în continuare vor expira la data indicată în tabelul de mai jos.

2. Procedura

Producătorii din Uniune pot depune o cerere scrisă de reexaminare. Această cerere trebuie să conțină elemente de probă suficiente care să susțină faptul că expirarea măsurilor ar determina, probabil, continuarea sau reapariția subvențiilor și a prejudiciului.

În cazul în care Comisia decide să reexamineze măsurile în cauză, importatorii, exportatorii, reprezentanții țării exportatoare și producătorii din Uniune vor avea posibilitatea de a dezvolta, respinge sau comenta aspectele expuse în cererea de reexaminare.

3. Termen

Pe baza celor expuse mai sus, producătorii din Uniune pot transmite o cerere scrisă de reexaminare la adresa European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), CHAR 4/39, 1000 Bruxelles, Belgia ⁽²⁾, oricând de la data publicării prezentului aviz, însă cel târziu cu trei luni înainte de data menționată în tabelul de mai jos.

4. Prezentul aviz este publicat în conformitate cu articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009.

Produsul	Țara (țările) de origine sau de export	Măsuri	Referință	Data expirării ⁽¹⁾
Module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule)	Republica Populară Chineză	Taxă compensatorie	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, 5.12.2013, p. 66)	7.12.2015
		Angajamente	Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE a Comisiei (JO L 325, 5.12.2013, p. 214)	

⁽¹⁾ Măsura expiră la miezul nopții la data menționată în această coloană.

⁽¹⁾ JO L 188, 18.7.2009, p. 93.

⁽²⁾ Fax +32 22956505.

Aviz privind expirarea iminentă a anumitor măsuri antidumping

(2015/C 137/06)

1. În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, Comisia face cunoscut faptul că, în cazul în care nu se va deschide o reexaminare în conformitate cu procedura descrisă în continuare, măsurile antidumping menționate mai jos vor expira la data specificată în tabelul de mai jos.

2. Procedura

Producătorii din Uniune pot depune o cerere scrisă de reexaminare. Cererea trebuie să conțină elemente de probă suficiente din care să rezulte faptul că expirarea măsurilor ar determina probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului.

În cazul în care Comisia decide să reexamineze măsurile în cauză, importatorii, exportatorii, reprezentanții țării exportatoare și producătorii din Uniune vor avea posibilitatea de a dezvolta, respinge sau comenta aspectele expuse în cererea de reexaminare.

3. Termen

Pe baza celor expuse anterior, producătorii din Uniune pot depune o cerere scrisă de reexaminare la următoarea adresă: European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), CHAR 4/39, 1000, Bruxelles, Belgia ⁽²⁾, oricând de la data publicării prezentului aviz, dar cel târziu cu trei luni înainte de data menționată în tabelul de mai jos.

4. Prezentul aviz este publicat în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.

Produsul	Țara (țările) de origine sau de export	Măsuri	Referință	Data expirării ⁽¹⁾
Module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule)	Republica Populară Chineză	Taxa antidumping	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, 5.12.2013, p. 1)	7.12.2015
		Angajamente	Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE a Comisiei (JO L 325, 5.12.2013, p. 214)	

⁽¹⁾ Măsura expiră la miezul nopții la data menționată în această coloană.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

⁽²⁾ Fax +32 22956505.

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul M.7529 – Mohawk Industries/International Flooring Systems)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2015/C 137/07)

1. La data de 17 aprilie 2015, Comisia Europeană a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea Mohawk Industries, Inc („Mohawk”, SUA) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întregii întreprinderi International Flooring Systems S.A. („IFS”, Luxemburg), prin achiziționare de acțiuni. Aceeași concentrare fusese notificată Comisiei la 2 martie 2015, însă a fost retrasă ulterior, la data de 24 martie 2015.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Mohawk Industries: Mohawk, cu sediul în SUA, este un producător și furnizor la nivel mondial de panouri pe bază de lemn, materiale de izolație și o gamă largă de produse pentru pardoseli, inclusiv carpete, covoare, lemn de esență tare, laminate, placi de ceramică, pietre și pardoseală din vinil. Totodată, întreprinderea acordă licențe pentru drepturile de proprietate intelectuală privind tehnologii utilizate la producerea pardoselilor. În cadrul SEE, Mohawk este activă, în principal, prin intermediul filialei sale deținute integral, Unilin;
- în cazul întreprinderii IFS: IFS este o un grup de întreprinderi stabilit în Luxemburg, care își desfășoară activitatea în domeniul producției și furnizării de pardoseli din vinil, parchet laminat și panouri pe bază de lemn, în special brute și acoperite (MDF). Totodată, întreprinderea acordă licențe pentru drepturile de proprietate intelectuală privind tehnologii utilizate la producerea pardoselilor.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință M.7529 – Mohawk Industries/International Flooring Systems, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

